

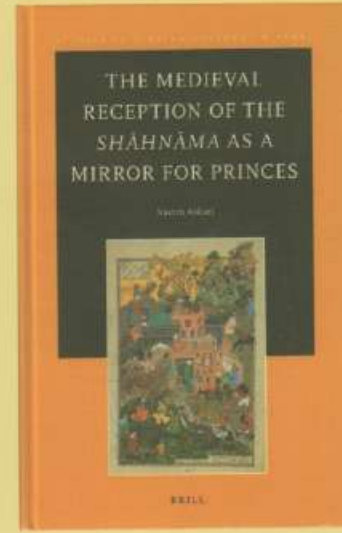
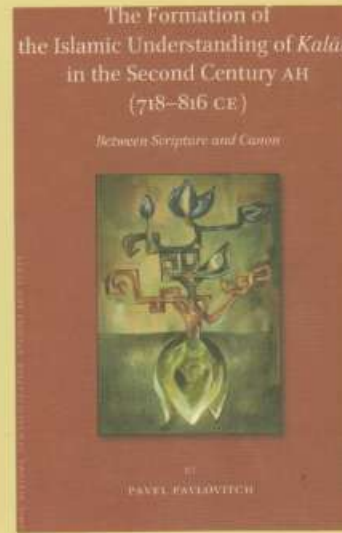
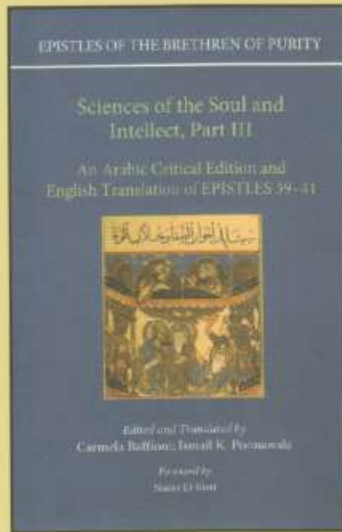
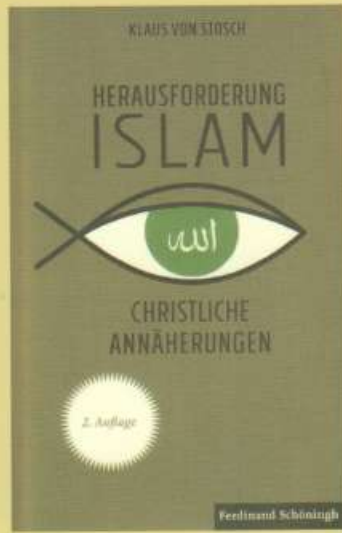
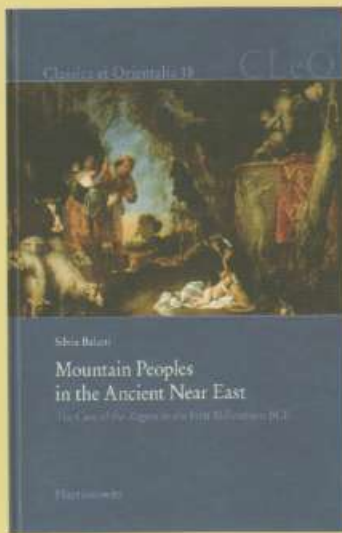
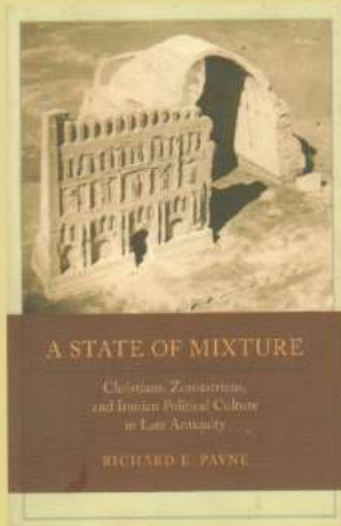

بیست و پنجمین دوره

جایزه جهانی کتاب سال جمهوری اسلامی ایران

الجائزة العالمية لكتاب السنة في الجمهورية الإسلامية الإيرانية

بهمن ماه ۱۳۹۶

گزارش اجمالی بیست و پنجمین دوره جایزه جهانی کتاب سال

در این دوره پس از گزینش اولیه از میان بیش از ۲۰۰۰ عنوان کتاب شناسایی شده با موضوعات مختلف مطالعات اسلامی و مطالعات ایرانی، ۲۰۸ اثر در دو بخش مذکور توسط بیش از ۷۰ داور ایرانی و خارجی مورد ارزیابی قرار گرفت و سرانجام از بین ۲۲ اثر راه یافته به مرحله پایانی، با مشورت هیات علمی، ۹ کتاب به عنوان آثار برگزیده این دوره معرفی گردید.

در بخش «مطالعات اسلامی» آثاری در شاخه‌های مطالعاتی: علوم قرآنی و ترجمه قرآن، هنر و معماری اسلامی، تاریخ علم، اقتصاد اسلامی، علم کلام، فقه و حقوق اسلامی، تصوف و عرفان اسلامی، تاریخ اسلام و تمدن اسلامی، فلسفه اسلامی، مطالعات شیعی، اسلام معاصر، و در بخش «مطالعات ایرانی» آثاری در شاخه‌های مطالعاتی: تاریخ و جغرافیای ایران بزرگ، تاریخ، تمدن و زبان‌های ایران باستان، هنر و معماری ایران، زبان و ادبیات فارسی، صنایع دستی و صنعت گردشگری، جامعه‌شناسی ایران و ترجمه آثار اندیشمندان ایرانی، بررسی و ارزیابی شد.

کتاب‌های ارزیابی شده در این دوره به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، چینی، عربی، ایتالیایی، گرجی، اردو، ترکی آذربایجانی، ترکی استانبولی، بوسنیایی، یونانی، فنلاندی و صربی بوده است و برگزیدگان این دوره از کشورهای آلمان، فرانسه، آمریکا، هند، بلغارستان، ایتالیا، سوئیس، سوئد و ایران هستند.

■ رسائل اخوان الصفاء و خلان الوفاء (۳۹-۴۱): رساله هشتم تا

رساله دهم از بخش سوم در موضوع نفس و عقل

● کارملا بافیونی؛ اسماعیل ق. پوناوالا

● انتشارات: دانشگاه آکسفورد با همکاری موسسه مطالعات

اسماعیلی، ۲۰۱۷

اخوان الصفاء نام جمعیتی سری از اندیشمندان گمنام اسلامی است که در سده‌ی چهارم هجری قمری در بصره و بغداد پیمان برادری بستند. این جمعیت به نیت ایجاد تحول فکری بنیادین در جامعه اقدام به نوشتن دایرةالمعارف مهم رسائل اخوان الصفاء نمودند که به سبب مقبولیت گسترده موجب ایجاد جایگاهی برجسته برای آنان در تاریخ علم و فلسفه اسلام شد. این دانشنامه‌ی فلسفی شامل ۵۲ رساله در باب توضیح مفصل علوم و فلسفه‌ی کلاسیک آن عصر است که به ۴ بخش طبقه‌بندی شده و به موضوعات ریاضیات، منطق، طبیعیات، روانشناسی، مابعدالطبیعه، الهیات، و همچنین تمثیل‌های تعلیمی می‌پردازد. رساله‌های ۳۹ و ۴۰ به فلسفه ارسطویی برخی رساله‌های ماقبل خود باز می‌گردند. با این حال، اخوان در پرتو الهیات به بررسی عناوین مورد بررسی در این قسمت پرداخته‌اند و قول به ازلیت را رد می‌کنند.

رساله‌ی ۳۹ پیش از معرفی محرک الهی و عقیده به پایان جهان به مجرد توقف حرکت آن توسط خداوند، به توضیح حرکت و سکون، انواع حرکت فیزیکی، و انواع گونه‌های موجودات متحرک می‌پردازد. رساله‌ی ۴۰ که ترکیبی از مسائل متنوع است به بیان موضوعاتی فراتر از انواع مختلف علت و معلول، همچون مواهب الهی، منشا الهی و نظام هستی، تجلی، و هیات عددی جهان می‌پردازد. بخش اصلی رساله‌ی ۴۱ که بر مبحث "تعریفات و توصیفات" تمرکز دارد، اساساً از رساله‌ی کندی تحت عنوان «حدود و رسوم» بهره می‌برد و به تعریف پدیده‌های متنوع می‌پردازد، سپس در ادامه بخش‌های مختلفی همچون رنگ‌ها، اعداد، نسبت‌ها و هندسه شرح داده می‌شود. بررسی مبسوط هستی که در این ۳ رساله ارائه شده به نتیجه‌گیری بخش ماقبل آخر دانشنامه در باب نفس و عقل ختم می‌شود.

کارملا بافیونی، تا سال ۲۰۱۲ استاد تاریخ فلسفه دانشگاه ناپل ایتالیا بوده و اکنون پژوهشگر برجسته در موسسه مطالعات اسلامی است. علاوه بر تصحیح و ترجمه رساله اخوان الصفاء، نگارش‌های وی در خصوص کندی، فارابی، یحیی بن عدی، ابن سینا، و ابن رشد است. ایشان همچنین کتاب‌هایی از آلمانی و روسی ترجمه کرده است. نگارش چهل مدخل از دانشنامه‌ی فلسفه به زبان ایتالیایی و ویرایش فهرست نسخه‌های خطی حوزه‌ی فرهنگی شنقیط (موریتانی) به زبان عربی و فرانسوی از جمله آثار اوست.

اسماعیل پوناوالا دکترای خود را از دانشگاه کالیفرنیا، لس آنجلس دریافت داشته و بیش از ۳۰ سال استاد ممتاز این دانشگاه بوده است. وی همچنین در دانشگاه‌های مک گیل و هاروارد تدریس کرده است. ایشان نویسنده، منتقد و مصحح متون عربی، و مترجم کتابهای متعددی است. کتاب «ستون‌های اسلام» از جمله آثار شاخص وی می‌باشد. او مقالات فراوانی نیز در مجلات معتبره چاپ رسانده و به دانشنامه‌های مختلفی همچون دایرةالمعارف اسلام، دایرةالمعارف ایرانیکا، دایرةالمعارف مذاهب، دایرةالمعارف فقه اسلامی، و دایرةالمعارف بزرگ اسلامی خدمات علمی ارائه کرده است.

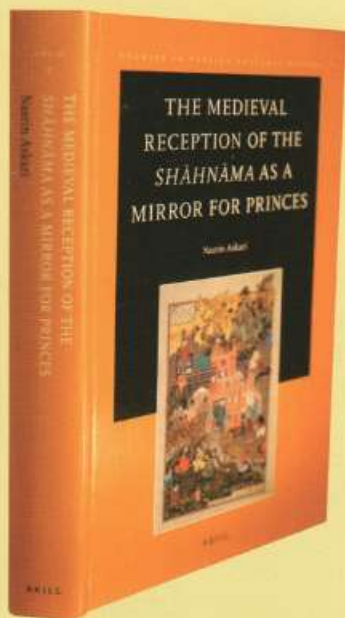
■ *Epistles of the Brethren of Purity Sciences of the Soul and Intellect, Part III An Arabic Critical Edition and English Translation of Epistles 39-41*

- Carmela Baffioni; Ismail K. Poonawala
- Oxford University Press in association with The Institute of Ismaili Studies, 2017

The Ikhwān al-Safā' (Brethren of Purity), the anonymous adepts of a tenth-century esoteric fraternity based in Basra and Baghdad, hold an eminent position in the history of science and philosophy in Islam due to the wide reception and assimilation of their monumental encyclopaedia, the Rasā'il Ikhwān al-Safā' (Epistles of the Brethren of Purity). This compendium contains fifty-two epistles offering synoptic accounts of the classical sciences and philosophies of the age; divided into four classificatory parts, it treats themes in mathematics, logic, natural philosophy, psychology, metaphysics, and theology, in addition to didactic fables. Epistles 39 and 40 refer to the Aristotelian philosophy of certain earlier Epistles. Yet the topics taken up here are considered by the Ikhwān in light of theological issues, affording an occasion to refute eternalism. Epistle 39 explains movement and rest, the kinds of physical movement, and the species of moved beings, before introducing the divine Mover and the idea that when He ceases to move the world, it will end. The highly composite Epistle 40 addresses themes beyond the various types of causes and effects, including 'divine gifts', God's origination and organization of the world, emanation, and the frequently invoked analogy of numbers. Drawing heavily on al-Kindi's risālah of the same name, the main section of Epistle 41: 'On the Definitions and Descriptions' conforms to the title, defining variously categorized phenomena; then follows a diverse range of chapters detailing colours, numbers, ratios, and geometry. The detailed survey of the world presented in these three Epistles concludes the penultimate section of the encyclopaedia, on soul and intellect.

Carmela Baffioni has previously been Professor of the History of Islamic Philosophy and the History of Muslim Philosophies and Sciences at the University of Naples 'L'Orientale' until 2012 and currently is Senior Research Associate at the Institute of Ismaili Studies. Besides the Ikhwān al-Safā', her articles focus on al-Kindi, al-Farabi, Yahya ibn 'Adi, Ibn Sina (Avicenna), and Ibn Rushd (Averroes). She has also translated books from German and Russian. Some of her publications are about forty items in the Encyclopaedia Filosofica, and the revision and edition of the catalogue of manuscripts of the Ahel Habott Foundation (Chinguetti), in Arabic and French.

Ismail K. Poonawala is Professor Emeritus of Arabic and Islamic Studies in the University of California, Los Angeles, where he taught from 1974 to 2012. He has also taught at McGill and Harvard universities. A specialist in early intellectual history of Islam, he is the author, critical editor of Arabic texts and translator of more than a dozen books. "The Pillars of Islam" is one of his eminent books. He has also written numerous articles in refereed journals and contributed to various encyclopaedias, such as the Encyclopaedia of Islam, Encyclopaedia Iranica, Encyclopaedia of Religion, Encyclopaedia of Islamic Jurisprudence (in Persian), and the Great Islamic Encyclopaedia (in Persian). His research area is Arabic and Persian language and literature, the history of Islam, and Greek and Islamic philosophy.

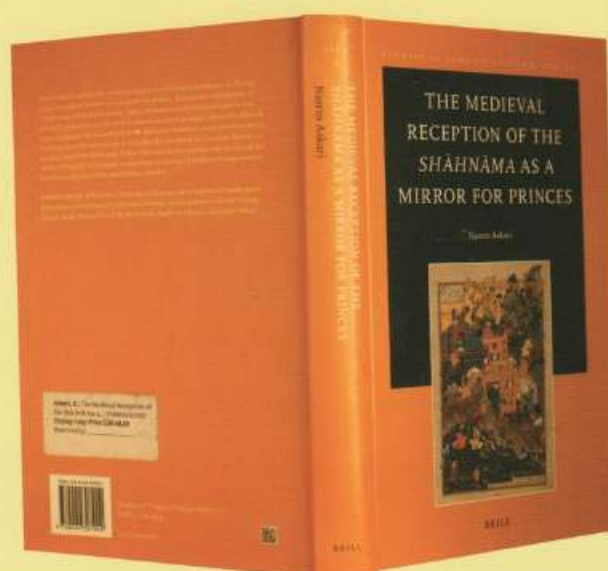
- برگرفت شاهنامه به عنوان آئینه‌ای برای پادشاهان در سده‌های میانی
- نسرين عسکری
- انتشارات: انتشارات بریل، ۲۰۱۶

این کتاب در بررسی خود از میان گستره‌ای از منابع سده‌های میانی نشان می‌دهد که اثر فردوسی اساساً به عنوان کتاب حکمت و پند برای پادشاهان و نخبگان دربار فهمیده می‌شده است. استدلال می‌گردد که مطالعه‌ی شاهنامه در چنین بستر محتوایی به روشن شدن معنای حکایات رمزآلود این اثر کمک شایانی می‌نماید. دست‌آورد مهم این نوشتار، شناسایی گونه‌ی ویژه‌ی در ادبیات به نام اختیارات شاهنامه (متن‌گزینی از شاهنامه)، شامل انتخاب اشعار طبقه‌بندی شده بر اساس محتوا در میان شاهنامه است که محتوای غالب آنها حکومت‌داری و پادشاهی می‌باشد. همچنین، این تحقیق روشن می‌سازد که، برخلاف تصور عموم، شاهنامه در سده‌های ۱۱ و ۱۲- یعنی، پیش از قدیمی‌ترین نسخه خطی موجود از شاهنامه در تاریخ ۱۲۱۷ میلادی- کتابی نام‌دار بوده است. به منظور تبیین روش‌هایی که در آن شاهنامه به مثابه آئینه‌ی شهریاران و سلاطین عمل می‌کند، نویسنده به تحلیل روایت اردشیر (۲۲۴-۲۴۱ میلادی)، بنیانگذار سلسله ساسانیان، در شاهنامه می‌پردازد. با استناد به ادبیات زرتشتی، استدلال می‌شود که اردشیر در شاهنامه به عنوان یک شخصیت نجات‌دهنده به تصویر کشیده شده است. در چنین بستری، شرح داده می‌شود که چرا ایده‌ی پیوند پادشاهی و مذهب، به عنوان موضوعی مهم در تقریباً همه‌ی آئینه‌های ایرانی سلاطین در قرون وسطی، اغلب به اردشیر نسبت داده شده است. نگارنده، همچنین دوره‌ی اردشیر در شاهنامه را با ۹ اثر ایرانی حکمت‌آموز برای حاکمان در قرون وسطی آغازین مقایسه می‌کند تا نشان دهد که تصویر اردشیر در شاهنامه مطابق اصول و قواعد اخلاقی-سیاسی ارائه شده در آثار ایرانی-اسلامی بعدی در باب حکمت فرمانروایان است. تحلیل تطبیقی در این بخش از کتاب ریشه‌های ما قبل اسلام برخی مفاهیم اصلی موجود در ادبیات حکمت‌آموز ایرانی-اسلامی سده‌های میانی را دنبال می‌کند.

نسرين عسکری، در سال ۲۰۱۲ دکترای خود را از دانشگاه تورنتو دریافت نمود. در حال حاضر، وی مدرس و محقق دوره پست دکترا در گروه مطالعات آسیایی دانشگاه بریتیش کلمبیا می‌باشد. وی به عنوان کارشناس مدعو در بخش هنرهای ایرانی کتاب، تحقیقاتی در کتابخانه بادلین آکسفورد به انجام رسانده، و مقالاتی در باب تعاملات متن و تصویر در هنرهای ایرانی کتاب در دانشگاه آکسفورد و کمبریج ارائه کرده است. مقالات تحقیقاتی وی در مجلات معتبر مطالعات ایرانی و ژنئو کالچر به چاپ رسیده‌اند.

■ *The Medieval Reception of the Shāhnāma as a Mirror for Princes*

- Nasrin Askari
- BRILL, 2016

Through examination of a range of medieval sources, this book demonstrates that, in the medieval period, Firdausī's work was primarily understood as a book of wisdom and advice for kings and courtly élites. It is argued that studying the Shāhnāma in this context would shed considerable light on the meaning of its enigmatic tales. A key finding of this monograph is the identification of a particular genre of literature known as the *ikhtiyārāt-i Shāhnāma* (selections from the Shāhnāma), consisting of thematically organized verses selected from the Shāhnāma, the predominant themes of which are statecraft and kingship. This research also reveals that, contrary to the common assumption, the Shāhnāma had been a celebrated work in the eleventh and twelfth centuries- that is, before the earliest extant manuscript of the Shāhnāma- which is dated to 1217. In order to illustrate the ways in which the Shāhnāma functions as a mirror for princes, the author analyses the account about Ardashīr (224–241 C.E.), the founder of the Sasanian dynasty, in the Shāhnāma. Drawing on evidence from Zoroastrian literature, it is argued that Ardashīr is represented in the Shāhnāma as a savior figure. Within this context, it is explained why the idea of the union of kingship and religion, a major topic in almost all medieval Persian mirrors for princes, has often been attributed to Ardashīr. The Ardashīr cycle in the Shāhnāma is also compared to nine early medieval Persian works of advice for rulers in order to demonstrate that the portrayal of Ardashīr in the Shāhnāma corresponds to the ethico-political precepts provided in later Perso-Islamic works of advice for rulers. The comparative analysis in this part of the book traces the pre-Islamic roots of some of the main concepts found in the medieval Perso-Islamic advisory literature.

Nasrin Askari completed her Ph.D. in 2012 at the University of Toronto. She is currently a Postdoctoral Researcher and Teaching fellow in the Department of Asian Studies, University of British Columbia. She has conducted research at the Bodleian Library, as a Bahari Visiting Scholar in the Persian Arts of the Book, and has presented papers on the interactions of text and image in the Persian arts of the book at the University of Oxford and the University of Cambridge. Her research papers have appeared in the peer-reviewed journals *Iranian Studies* and *Narrative Culture*.

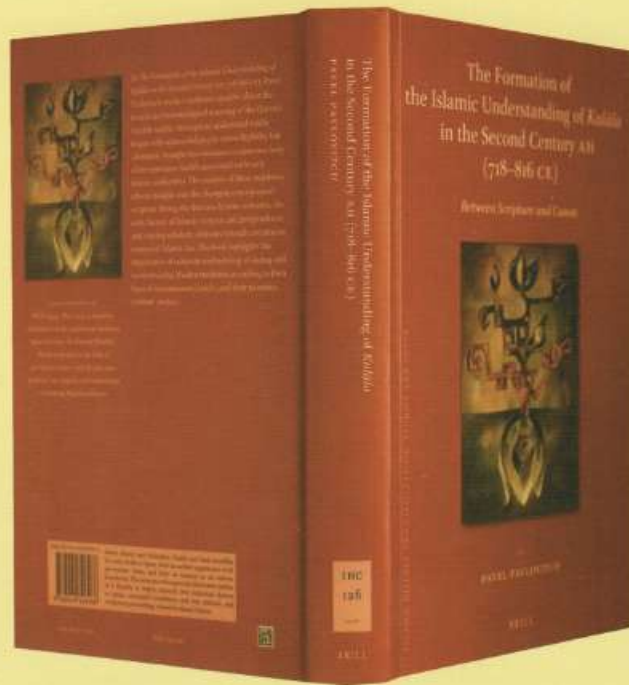
■ شکل‌گیری فهم اسلامی از «کلامه» در سده دوم هجری قمری (۷۱۸-۸۱۶ میلادی): در میانه نص و شرع

● پاول پاولوویچ

● انتشارات: بریل، ۲۰۱۶

این تک‌نگاری به مطالعه مجموعه گسترده‌ای از احادیث درباره‌ی معنای لغوی و واژه‌شناسی کلمه‌ی «کلامه» به کار رفته در آیات ۱۲ و ۱۷۶ سوره‌ی نساء می‌پردازد. بررسی ۲۹ خوشه از احادیث کلامه در این کتاب نشان می‌دهد که تلاش برای رمزگشایی این واژه‌ی مبهم در دهه‌های اخیر قرن اول هجری قمری (۷۰۰-۷۱۸ میلادی) آغاز شده و بر غامض بودن این کلمه تأکید می‌نماید. در طی قرن دوم هجری قمری / قرن هشتم میلادی، تلاش‌های علمی موجب انتشار گسترده‌ی احادیث کلامه منتسب به مراجع اسلامی پیشین، پیش از همه، خلیفه‌ی دوم «عمر بن خطاب» شد. علمای مدینه با تعریف کلامه در معنای فردی که پس از فوت هیچ وارث بلافصلی از خود باقی نمی‌گذارد به انتشار این احادیث پرداختند، در حالیکه علمای کوفی اعلام کردند که کلامه اشاره به خویشاوندان جانبی (غیر از فرزند و پدر و مادر) دارد که از متوفی ارث می‌برند. تجزیه و تحلیل احادیث کلامه موجب روشن‌گری در حوزه‌هایی همچون برداشت و ادراک متغیر از نص کتاب آسمانی در اسلام، پیشرفت اولیه تفسیر و فقه اسلامی، و رویکرد نسبت به منابع شریعت اسلامی می‌گردد. این کتاب بر اهمیت اتخاذ رویکردی منسجم و منظم نسبت به تاریخ‌گذاری و اسنادیابی حدیث تأکید می‌کند. احادیث کلامه توسط نسخه‌ی اصلاح شده‌ای از روش تحلیل اسناد و متن مورد بررسی قرار گرفته‌اند. این رویکرد که تحت عنوان «دیرینه‌شناسی متن» توصیف می‌شود شامل دو جنبه و مرحله مکمل است که امکان اسنادیابی خاستگاه اصلی متن مبتنی بر ردیابی حلقه مشترک را فراهم می‌آورد.

پاول پاولوویچ، استاد علوم فلسفی و تمدن عربی قرون وسطی در دانشگاه صوفیه بلغارستان است. وی در زمینه تاریخ پیش از اسلام و صدر اسلام، فقه و تفسیر در صدر اسلام، مطالعات اسلامی، و متدولوژی تاریخ‌گذاری و اسنادیابی احادیث مسلمانان آثاری به چاپ رسانده است. همچنین، این نویسنده عضو انجمن اروپایی مطالعات عرب‌شناختی و اسلام‌شناختی است.

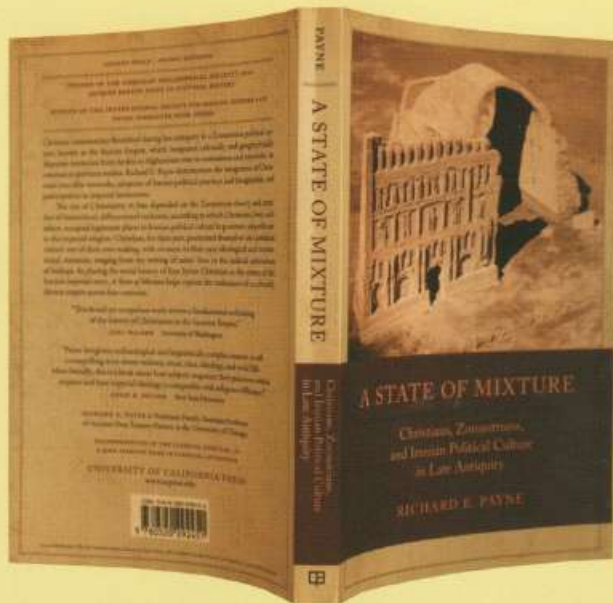

- *The Formation of the Islamic Understanding of Kalāla in the Second Century AH (718–816 CE) Between Scripture and Canon*
- Pavel Pavlovitch
- BRILL, 2016

This monograph studies a capacious body of traditions (ḥadīth) devoted to the lexical and terminological meaning of the word kalāla, found in the Qurʾān 4:12 and 4:176. The examination of twenty-nine clusters of kalāla traditions included in the book shows that efforts to decipher this enigmatic word began in the last decades of the first century A.H./ 700–718 C.E. acknowledging its unintelligibility. During the second century A.H./eighth century C.E., these scholarly exertions contributed to the wide circulation of kalāla traditions associated with early Islamic authorities, before all, the second caliph, ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb. Medinese scholars promulgated traditions defining kalāla as a person who dies leaving no lineal heirs; by contrast, Kufan scholars asserted that kalāla signifies the collateral relatives who inherit from such a person. The analysis of kalāla traditions sheds insight into the changing conception of scripture in Islam, the early development of Islamic exegesis and jurisprudence, and the attitude towards constituent sources of Islamic law. This book highlights the importance of a coherent and disciplined approach to dating and reconstructing ḥadīth. Kalāla traditions are treated by a modified version of the method known as isnād-cum-matn analysis. This approach, which may be described as “textual archeology,” consists of two complementary aspects. This twofold procedure allows for reconstructing the base version of the matn as it was formulated and transmitted by the common link.

Pavel Pavlovitch, Ph.D. is Professor of Medieval Arabic Civilization at Sofia University “St. Kliment Ohridski”. He has published in the fields of pre-Islamic and early-Islamic history, early Muslim jurisprudence and exegesis, Islamic prosopography, and the methodology of dating and reconstructing Muslim traditions. He is a member of Union Européenne des Arabisants et Islamisants (UEAI).

■ وضعیتی از آمیختگی:

مسیحیان، زرتشتیان و فرهنگ سیاسی ایران

در عهد باستان متأخر

● ریچارد ارنست پین

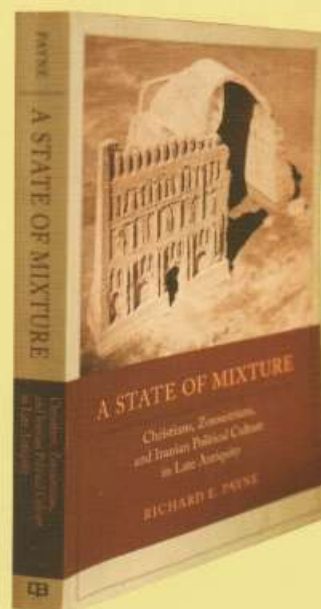
● انتشارات: دانشگاه کالیفرنیا، ۲۰۱۶

جوامع مسیحی در دوران متأخر باستان در یک نظام سیاسی زرتشتی به نام امپراتوری ایران رونق یافتند که این امپراتوری، سرزمین‌ها و اقلیم‌های مختلف فرهنگی و جغرافیایی از عربستان گرفته تا افغانستان را تحت لوای نهادها و شبکه‌های خود یکپارچه کرد. در حالیکه مطالعات پیش از این، مسیحیان را به عنوان گروهی حاشیه‌ای، منزوی، و ستم‌دیده در این امپراتوری می‌انگاشتند، کتاب وضعیتی از آمیختگی - نمایانگر اختلاط و حضور آنان در شبکه‌های نخبگان، همراه شدن آن‌ها با تلقی نظری و عملی ایرانیان از سیاست، و مشارکت ایشان در نهادهای حکومتی می‌باشد. گسترش مسیحیت در ایران تابعی از آراء و رسوم زرتشتی مبنی بر رعایت سلسله مراتب و رواداری تبعیض‌هایی بود که بر اساس آن مسیحیان، یهودیان، و سایرین صرفاً صاحب آن دسته از مناصب مشروع در فرهنگ سیاسی ایران می‌شدند که در مقایسه با مناصب دین امپراتوری موقعیت دون پایه‌تری داشت. مسیحیان، به نوبه‌ی خود، با رجوع به منابع ایدئولوژیک و تجربه‌ی نهادسازی‌شان، از مکتوبات ناظر به زندگی قدیسان گرفته تا چند و چون حکمیت قضایی اسقف‌های مسیحی، خود را در فرهنگ سیاسی آن دوران که ساخته و پرداخته آنها نبود جای دادند. کتاب وضعیتی از آمیختگی، در تلاش برای گنجاندن تاریخ اجتماعی مسیحیان شامات شرقی در محور داستان امپراتوری ایران، پایداری و استقامت یک امپراتوری متشکل از فرهنگ‌های ناهمگون در طی ۴ قرن را به تصویر می‌کشد.

ریچارد پین، مورخ ایران اواخر باستان است. تحقیقات وی عمدتاً بر محور امپراتوری ایران، به ویژه قابلیت امپراتوری ایران (ساسانی) در آمیزش موفق اجتماعی، فرهنگی، و جغرافیایی جمعیت‌های مختلف است. همچنین، وی علاقمند به تاریخ اجتماعی جوامع مسیحی و زرتشتی در اوایل جهان اسلام، تعاملات خاور نزدیک با آسیای مرکزی و میانه، و مطالعه تطبیقی امپراتوری‌های باستانی خاور نزدیک و مدیترانه است. وی دکترای خود را در سال ۲۰۰۹ از دانشگاه پرینستون دریافت داشته و از سال ۲۰۱۳ تا کنون دانشیار گروه تاریخ، گروه زبان‌ها و تمدن‌های خاور نزدیک، و موسسه شرق‌شناسی در دانشگاه شیکاگو بوده است. او برنده جایزه‌ی بلیس بوده و به خاطر کتاب وضعیتی از آمیختگی از انجمن فلسفی آمریکا، انجمن بین‌المللی مطالعات ایرانی، و آکادمی آمریکایی دین جوایزی دریافت داشته است. از میان سایر کتاب‌های (انگلیسی) وی می‌توان به «جهان‌وطنی و امپراتوری»، «دیرینه‌شناسی سیاست‌های ساسانیان»، و «بصیرت‌های اجتماع در جهان پسارومی» نام برد. وی همچنین مقالاتی در زمینه‌ی تاریخ ایران و اسلام در مجلات معتبره چاپ رسانده است.

■ *A State of Mixture Christians, Zoroastrians,
and Iranian Political Culture in Late Antiquity*

- Richard E. Payne
- University of California Press, 2016

Christian communities flourished during late antiquity in a Zoroastrian political system, known as the Iranian Empire that integrated culturally and geographically disparate territories from Arabia to Afghanistan into its institutions and networks. Whereas previous studies have regarded Christians as marginal, insular, and often persecuted participants in this empire, *A State of Mixture* demonstrates their integration into elite networks, adoption of Iranian political practices and imaginaries, and participation in imperial institutions. The rise of Christianity in Iran depended on the Zoroastrian theory and practice of hierarchical, differentiated inclusion, according to which Christians, Jews, and others occupied legitimate places in Iranian political culture in positions subordinate to the imperial religion. Christians, for their part, positioned themselves in a political culture not of their own making, with recourse to their own ideological and institutional resources, ranging from the writing of saints' lives to the judicial arbitration of bishops. In placing the social history of East Syrian Christians at the center of the Iranian imperial story, *A State of Mixture* explains the endurance of a culturally diverse empire across four centuries.

Richard Payne is a historian of the Iranian world in late antiquity. His research focuses primarily on the dynamics of Iranian imperialism, specifically how the Iranian (or Sasanian) Empire successfully integrated socially, culturally, and geographically disparate populations. He also maintains interests in the social history of Christian and Zoroastrian communities in the early Islamic world, the interaction of the Near East with Central and Inner Asia, and the comparative study of ancient empires in the Near East and the Mediterranean. Payne completed a doctorate in history at Princeton University in 2009. He was awarded the Bliss Prize from Dumbarton Oaks. For *A State of Mixture*, he was awarded from the American Philosophical Society, the International Society for Iranian Studies, and the American Academy of Religion. His published books include "Cosmopolitanism and Empire", "The Archeology of Sasanian Politics", and "Visions of Community in the Post-Roman World". He has also published papers on the Persian and Islamic history in peer-refereed journals.

- کاشی در معماری قرن ۱۵ میلادی ایران:
- هنرهای سلسله قراقویونلو و آق قویونلو
- ساندر اوب
- انتشارات: دانشگاه پاریس- سوربن، ۲۰۱۷

قرن پانزدهم میلادی شاهد نقطه‌ی عطف شگرفی در توسعه‌ی کاشی‌سرامیک در معماری ایران بود. با این حال، مورخان هنر مدت مدیدی دست‌آورد هنری دو سلسله ترکمن که بر بخش عظیمی از سرزمین ایران در این دوره تسلط داشتند را نادیده گرفته‌اند. اولین سلسله قراقویونلوها و سپس آق قویونلوها بودند که هر دو مراکز فرهنگی پرونقی تاسیس کردند که در زمان خود در خور توجه بودند.

با مطالعه‌ی کاشی‌های سرامیک تزیینی این دوره، ساندر اوب این حلقه‌ی مفقوده هنر ترکمن در زنجیره تاریخ هنر ایران را به جایگاه خود پیوند می‌زند. در این کتاب فاخر تصویری، وی به تحلیل حدود ۳۰ مجموعه‌ی معماری می‌پردازد که برخی از آنها کمتر شناخته شده‌اند و شمار کمی، همچون مسجد کبود تبریز، در حال حاضر نیز مشهور می‌باشند. روی هم رفته، این آثار معماری باعث روشن تر شدن نقش حامیان، کاشی‌کاران، و همچنین سازمان‌دهی و عملکرد کارگاه‌ها، و انواع تکنیک‌های تزیینی به کار رفته در ایران اواخر قرون وسطی می‌شود.

این آثار سرامیکی که در گروه بندی‌های اقلیمی منسجم و سامان‌مندی ارائه شده‌اند، خواننده را در سفری خیال‌انگیز به تبریز، پایتخت بدیع ترکمن‌ها، و از آنجا به اصفهان، یزد و مرکز ایران خواهد بود، و سرانجام با دنبال کردن ردپای کاشی‌کارانی که خالق این آثار بوده‌اند، خیال‌خواننده را به سرزمین‌های آناتولی (ترکیه آسیایی) هدایت می‌کند.

ساندر اوب، نویسنده و محقق فرانسوی، در سال ۲۰۱۰ دکترای خود را در رشته هنر اسلامی از دانشگاه سوربون پاریس دریافت داشته و در حال حاضر به عنوان محقق در مرکز ملی تحقیقات علمی فرانسه - واحد تحقیقات مشترک - جهان ایرانی و هندی به پژوهش اشتغال دارد. وی عضو پروژه‌ی داینتران: «پویایی‌شناسی انتقال: خانواده، حاکمیت، و دانش در اوایل خاور میانه مدرن (قرن ۱۵ تا ۱۷)» است. تحقیقات وی با محور تزیینات معماری، و همچنین انتقال مهارت‌ها و سنت‌های هنری در ایران ادوار میانه و ما قبل تجدد و نیز آسیای مرکزی است. او دارای کتب و مقالاتی در زمینه‌ی معماری اسلامی و ایرانی است که از آن میان می‌توان به این آثار اشاره کرد: کتاب مشترک با اریک والت و تیری کاومی با عنوان «چراغ‌های حکمت، مکاتب سده میانی شرق و غرب» (پاریس: انتشارات دولا سوربن، ۲۰۱۳)، و «راه‌های انتقال: خطوط تبار خانوادگی و حرفه‌ای در سال‌های آغازین خاورمیانه‌ی متحد»، کار مشترک با ماریا زوپه (ویژه‌نامه‌ی مجله مطالعات اوراسیایی، ۲۰۱۷، ۲/۱۵)

■ *La céramique dans l'architecture en Iran au XVe siècle
les arts qarā quyûnlûs et âq quyûnlûs*

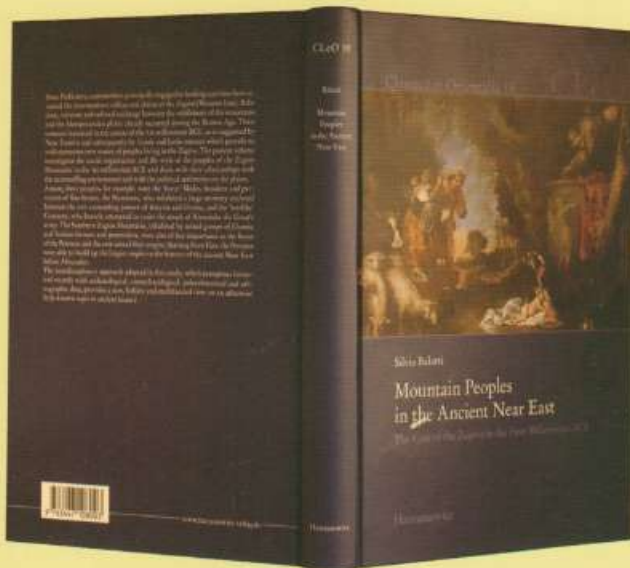
- Sandra Aube
- PUPS, Presses de l'Université Paris-Sorbonne, 2017

The 15th century witnessed a major turning point in the development of ceramic tile in Iranian architecture. However, art historians have long neglected the artistic output of the two Turkmen dynasties that dominated a large part of the Iranian territory during this period, the Qarā Quyûnlûs and, later, the Âq Quyûnlûs, even though both produced thriving cultural centers, remarkable in their time.

By studying decorative ceramic tiles from this period, Sandra Aube restores this missing Turkmen link to its essential place in the history of Iranian art. In this richly illustrated volume, she analyses nearly thirty architectural ensembles, some of them little-known and a few, such as the Blue Mosque of Tabriz, already legendary. Considered together, these architectural sites shed new light on the roles of patrons and of craftsmen and on the organization and functioning of workshops, as well on the various decorative techniques used in late medieval Iran.

These ceramic works, presented in coherent regional groupings, will transport the reader to Tabriz, the innovative Turkmen capital, on towards Ispahan, Yazd and Central Iran, and finally, following in the footsteps of the craftsmen who made them, all the way into Anatolian lands.

Sandra Aube (Ph.D. in Islamic Art, Paris-Sorbonne University, 2010) is currently employed as researcher at the CNRS – UMR 7528 Mondes iranien et indien (Paris). She is member of the DYNTRAN project: “Dynamics of Transmission: Families, Authority and Knowledge in the Early Modern Middle East (15th-17th c.)” (ANR-DFG, 2015-2018). Her research focuses on the architectural decoration, as well as on the transmission of skills and artistic traditions in Medieval and Pre-Modern Iran and Central Asia. She coedited with Éric Vallet and Thierry Kouamé the volume *Lumières de la Sagesse. Écoles médiévales d’Orient et d’Occident* (Paris: Publications de la Sorbonne/IMA, 2013), and with Maria Szuppe: *Channels of Transmission: Family and Professional Lineages in the Early Modern Middle East* (Special Issue of the journal *Eurasian Studies*, 15/2, 2017).

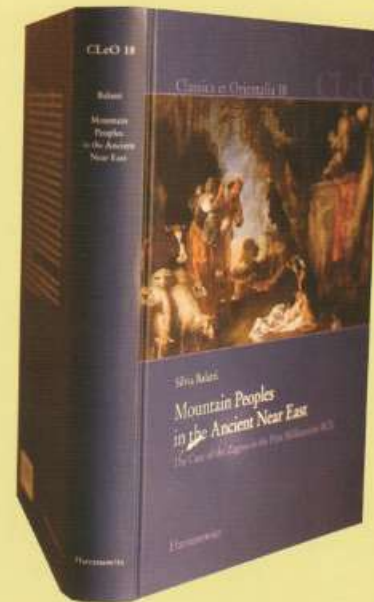
- کوه‌نشینان خاور نزدیک در عهد باستان: زاگرس نشینان در هزاره نخست پیش از میلاد
- سیلویا بالاتی
- انتشارات: هاراسوویتز. ویسبادن، ۲۰۱۷

از روزگار پیشاتاریخ، جوامع شبانی در دره‌ها و دشت‌های کوهستانی زاگرس (غرب ایران) سکنی گزیده‌اند. روابط، تنش‌ها، و تعاملات فرهنگی میان ساکنان کوهستان و دشت‌های بین‌النهرین در طی عصر برنز آغاز شده بود. به استناد منابع خاور نزدیک و سپس یونانی و لاتین، این مراودات در دوره‌ی هزاره‌ی نخست پیش از میلاد افزایش یافت. این موضوع نام اقوام متنوعی از مردمان ساکن زاگرس را در اختیار ما می‌گذارد. کتاب حاضر، به بررسی نظام اجتماعی و سبک زندگی مردمان کوهستان‌های زاگرس در هزاره‌ی اول پیش از میلاد می‌پردازد و روابط آن اقوام را با محیط پیرامون خود و حاکمان سیاسی آن دشتها به تصویر می‌کشد.

در میان این مردمان، برای مثال، مادهای «فارغ از قید و بندهای تمدنی»، پرورش‌دهندگان و تاجران اسب‌های نجیب، منائیان ساکن در سرزمین وسیعی محصور بین دو قدرت رقیب آشوری و اورارتویی، و کاسیان «رزم‌آور» بودند که شجاعانه در برابر حمله‌ی ارتش عظیم اسکندر مقاومت کردند. کوهستان‌های حاشیه جنوبی زاگرس نیز که محل زندگی اقوام مختلفی از کشاورزان و دامپروران ایلامی و ایرانی بود، به عنوان موطن پارس‌ها و منطقه‌ی مرکزی امپراتوری آنها حائز اهمیت اساسی بود. این اثر نشان می‌دهد که ایرانی‌ها توانستند بزرگترین امپراتوری را در تاریخ خاور نزدیک باستان پیش از اسکندر تاسیس کنند. در این میان خطه‌ی فارس از فضل تقدم برخوردار است.

رویکرد میان‌رشته‌ای اتخاذشده در این مطالعه که سوابق تاریخی را در کنار اطلاعات باستان‌شناختی، باستان‌جانورشناختی، دیرینه‌گیاه‌شناختی، و قوم‌شناختی قرار می‌دهد، دیدگاه جامع و چندجانبه‌ای در مورد موضوعی کمترکاوش‌شده در تاریخ باستان ارائه می‌دهد.

سیلویا بالاتی محقق دوره‌ی پسادکترا در رشته‌ی تاریخ باستان در دانشگاه کیل آلمان است. وی مدرک فوق لیسانس خود را در رشته مطالعات خاور نزدیک باستان از دانشگاه پابوا در ایتالیا دریافت کرد، و سپس در دانشکده تحصیلات تکمیلی «توسعه انسانی در چشم‌اندازها» واقع در دانشگاه کیل، تحقیق درباره‌ی ایران باستان را با راهنمایی پروفسور یوزف ویزه‌هوفر آغاز کرد. او مدرک دکترای خود را از در سال ۲۰۱۴ با دفاع از رساله دکتری در مورد اقوام باستانی کوهستان زاگرس اخذ نمود. خانم بالاتی، در سال ۲۰۱۵ به پاس رساله‌های برجسته‌اش در زمینه تحقیقات انسانی-محیط زیستی و باستان‌شناسی چشم‌انداز، جایزه‌ی یوهانا مستورف دریافت داشته است.

■ *Mountain Peoples in the Ancient Near East*
The Case of the Zagros in the First Millennium BCE

- Silvia Balatti
- Harrassowitz Verlag, Wiesbaden, 2017

Since Prehistory, communities principally engaged in herding activities have occupied the intermontane valleys and plains of the Zagros (Western Iran). Relations, tensions and cultural exchange between the inhabitants of the mountains and the Mesopotamian plains already occurred during the Bronze Age. These contacts increased in the course of the 1st millennium B.C.E., as is suggested by Near Eastern and subsequently by Greek and Latin sources which provide us with numerous new names of peoples living in the Zagros. The present volume investigates the social organisation and life style of the peoples of the Zagros Mountains in the 1st millennium BCE and deals with their relationships with the surrounding environment and with the political authorities on the plains.

Among these peoples, for example, were the 'fierce' Medes, breeders and purveyors of fine horses, the Manneans, who inhabited a large territory enclosed between the two contending powers of Assyria and Urartu, and the 'warlike' Cosseans, who bravely attempted to resist the attack of Alexander the Great's army. The Southern Zagros Mountains, inhabited by mixed groups of Elamite and Iranian farmers and pastoralists, were also of key importance as the home of the Persians and the core area of their empire. Starting from Fārs, the Persians were able to build up the largest empire in the history of the ancient Near East before Alexander.

The interdisciplinary approach adopted in this study, which juxtaposes historical records with archaeological, zooarchaeological, palaeobotanical and ethnographic data, provides a new, holistic and multifaceted view on an otherwise little-known topic in ancient history.

Silvia Balatti is postdoctoral researcher in Ancient History at the University of Kiel (Germany). After earning a Master's degree in Ancient Near Eastern Studies at the University of Pavia (Italy), she carried out research on ancient Iran under the supervision of Professor Josef Wiesehöfer in the framework of the Graduate School "Human Development in Landscapes" at Kiel University. Here, she was awarded her Ph.D. in 2014 for a thesis on the ancient peoples of the Zagros Mountains. In 2015, Balatti received the Johanna Mestorf Award for outstanding dissertations in the field of human-environmental research and landscape archaeology.

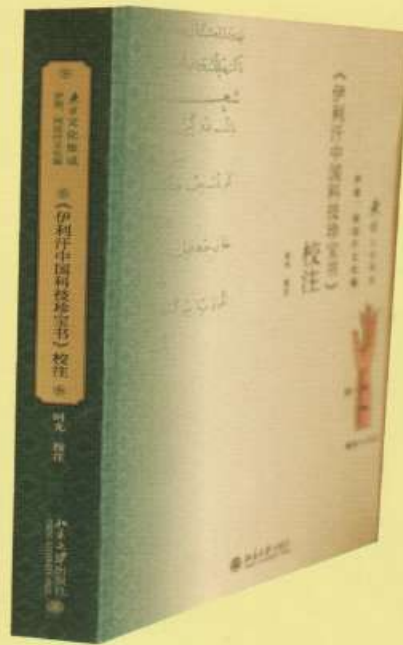

- تصحیح و ترجمه تنسوق نامه: کتاب نفیس ایلخانی در علوم و فنون ختایی
- شی گوانگ
- انتشارات دانشگاه پکنینگ، ۲۰۱۶

تنسوق نامه ایلخانی در علوم و فنون ختایی در تاریخ ۷۱۳ هجری قمری به دستور رشید الدین فضل الله همدانی، وزیر مشهور سلسله ایلخانی از روی برخی از کتب معروف پزشکی چینی به زبان فارسی ترجمه شد. امروزه، تنها نسخه‌ی خطی این کتاب در کتابخانه «ایا صوفیه» استانبول نگهداری می‌شود. در سال ۱۹۷۱، کتابی بر اساس مستنسخه‌ای از تنسوق نامه در ایران به چاپ رسید که شامل مقدمه‌ای از مجتبی مینوی می‌باشد. این نسخه‌ی خطی فارسی بیانگر تعاملات نزدیک فرهنگی میان چین و ایران در طی آن دوران است و می‌تواند منبع ارزشمندی جهت مطالعات اجتماعی در خصوص سلسله‌های سونگ و یوان در چین به حساب آید.

بخش اول کتاب «تصحیح و ترجمه تنسوق نامه» به جمع‌آوری اطلاعات این نسخه‌ی خطی می‌پردازد و تلاش‌های رشید الدین را در ارتقای علم پزشکی در ایران ذکر می‌کند. کتاب اصلی تنسوق نامه در واقع مشتمل بر ۴ فصل بود، اما اکنون فصل اول (نبض‌شناسی) تنها بخش موجود این مجموعه است. در این بخش، تحقیقات تنسوق نامه که در چندین سال اخیر در کشورهای مختلف جهان انجام شده و همچنین کاتالوگ فصل ۱ تنسوق نامه به تفصیل معرفی شده‌اند. همه دانشمندان علوم پزشکی چین و آثار پزشکی - تاریخی چین که در تنسوق نامه نقل قول شده‌اند نیز به صورت خلاصه در توضیحات کتاب گنجانده شده است. بخش دوم کتاب، شامل ترجمه چینی کل متن تنسوق نامه به همراه توضیحات ویژه می‌باشد.

شی گوانگ، دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پکنینگ چین است. زمینه تحقیقاتی وی فرهنگ ایرانی و زبان و ادبیات فارسی است، و در سال ۲۰۱۰ از آیین بزرگداشت حامیان نسخ خطی در ایران جایزه دریافت داشته است.

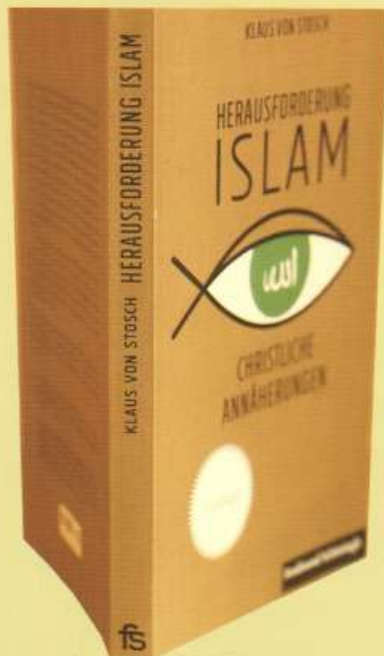

- *Annotation and Translation of Tānksūqnāmeḥ*
The Ilkhanate Treasure Book of Khatay's Sciences and Technologies
- Shi Guang
- Peking University Press, 2016

Tānksūqnāmeḥ-e Īlkhān dar funūn-e 'ulūm-e Khātay (The Ilkhanate Treasure Book of Khatay's Sciences and Technologies) was translated from some well-known Chinese medical works into the Persian language in 713 A.H. by the order of Rashīd ud-Dīn Faḡl Allāh Hamedāni, the famous Vazīr of Ilkhanate Dynasty. Today the only manuscript of this book is kept in the Aya Sofia library, Istanbul, Turkey. In 1971, a book based on a photostat copy of Tanksūqnāmeḥ was published in Iran, which included a preface of Mojtaba Minavi. This Persian manuscript shows very close cultural exchanges between China and Iran during that period and could be some valuable materials for social studies of China's Song & Yuan Dynasties.

The first part of Annotation and Translation of Tānksūqnāmeḥ collects the information of this manuscript and mentions the Rashīd ud-Dīn's efforts for the promotion of medical science in Iran. The original book of Tanksūqnāmeḥ actually included four volumes, but today Volume One (Sphygmology) is the only part we could have access to. In this part, researches of Tanksūqnāmeḥ which were done in the past several years in different countries of the world and the catalog of Volume One of Tanksūqnāmeḥ are introduced in detail. All of Chinese medical scientists and historical Chinese medical works that were quoted in Tanksūqnāmeḥ are also described in brief. The second part of this book is the Chinese translation of the whole text of Tanksūqnāmeḥ with particular annotation.

Shi Guang is Associate Professor of Persian Language and Literature at Peking University. His research area is Iranian culture and Persian language and literature, and has received Nomination Award (Group of Ph.D. thesis) from "Supporters of Manuscripts", Iran, 2010

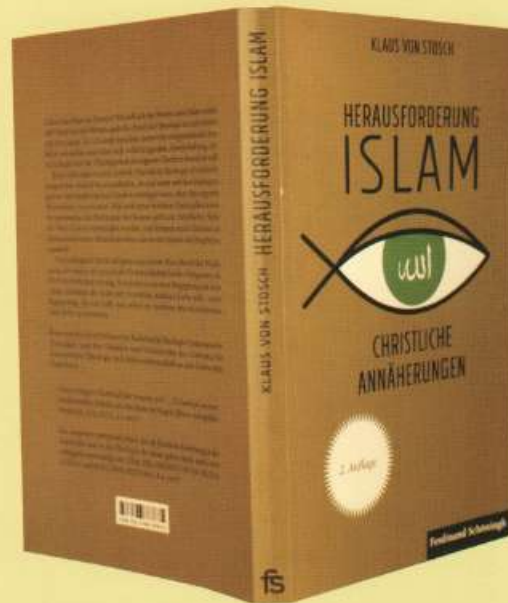

- چالش اسلام: رویکردهای تقرب بخش مسیحی
- کلاوس فون اشتوش
- انتشارات: فردیناند شوینگ، ۲۰۱۷

در جهان امروز، اسلام سیاه نمایانده می‌شود. رسانه‌ها و شخصیت‌های دانشگاهی غرب همواره ادعا می‌کنند که اسلام با آزادی فردی و دموکراسی در تضام است. در حالی که مسیحیت به عنوان مهد روشنفکری در نظر گرفته می‌شود، از آن سو، اسلام به عنوان دشمن فرهنگ اروپایی وانمود می‌گردد.

با توجه به محیط اجتماعی-فرهنگی امروز که از این افکار متأثر است و در چنین جوی به اسلام برچسب دشمنی با اروپا زده می‌شود و یا آن را همواره در حوزه‌ی مفهومی سازی کثرت‌گرایی می‌گنجانند، این کتاب سعی در ارائه بیانی دیگر و متفاوت دارد. به تاسی از الگوی لودویگ ویتگنشتاین، که عبارت معروف شاه لیر را به کار می‌برد: «تفاوت‌ها را به تو یاد خواهم داد»، بیان این کتاب نیز شئون متفاوت اسلام و مسیحیت را آشکار می‌سازد. این نوشتار استدلال می‌کند که برجسته‌کردن و فهم درست این تفاوت‌ها می‌تواند غنای ژرف مسیحیت و آغاز روند یادگیری و بررسی را به جای روند تقسیم و جداسازی حاکم امروز، به ارمغان آورد. کتاب حاضر به مقایسه‌ی سازنده‌ی اسلام و مسیحیت می‌پردازد. این رویکرد نوآورانه با بحث‌های جامعی درباره‌ی قرآن، حضرت محمد، و تصور مسلمان از خدا (فصل ۱-۳) از یک سو، و شریعت اسلام، مفهوم بشریت، و مسأله چالش برانگیز خشونت، از سوی دیگر (فصل ۴-۶) دنبال می‌شود. این مطالعه همچنین مسائل بحث برانگیز معاصر همچون روسری، تلاش در جهت مشروعیت بخشی به خشونت علیه سایر فرقه‌های مذهبی، و در نهایت سوالات مربوط به شریعت را کاوش می‌کند. فصل آخر کتاب به طور مبسوط به شرح رابطه بین اسلام و مسیحیت می‌پردازد، و راه‌های بی‌شماری را ارائه می‌دهد که از طریق آن مسیحیان می‌توانند از تعاملات با مسلمانان بیاموزند، و شاید مهم‌تر از همه، به توضیح نقشی می‌پردازد که اسلام می‌تواند در روایت رستگاری مسیحیت ایفا کند (بخش ۷).

کلاوس فون اشتوش استاد الهیات نظام مند و مدیر مرکز الهیات تطبیقی و مطالعات فرهنگی در دانشگاه پادربورن آلمان است. حوزه تحقیقاتی وی الهیات تطبیقی، ایمان و استدلال، مسأله‌ی شیطان، واکنش مسیحیت به اسلام، مسیح‌شناسی، و عقیده تثلیث است. آثار به چاپ رسیده اخیر وی شامل "الهیات تطبیقی به عنوان یک راهنما در دنیای ادیان" (۲۰۱۲)، "اعتقاد به عدالت خدا" (۲۰۱۳)، و "مسأله تثلیث" (۲۰۱۶) است.

■ *Herausforderung Islam
Christliche Annäherungen*

- Klaus von Stosch
- Verlag Ferdinand Schöningh, 2017

Today, Islam is portrayed in a negative light. Western media and academics claim time and again that Islam struggles to reconcile itself with individual freedom and democracy. While Christianity is regarded as the cradle of enlightenment, Islam is, on the other hand, posed as fundamentally alien to European culture.

Considering this charged sociocultural environment, in which Islam is either stigmatized as the opponent of Europe or incorporated into the realms of an ever-debated conceptualization of pluralism, this book attempts to offer a different and more nuanced account. In following the model of the late Wittgenstein, who borrowed the famous line, “I’ll teach you differences”, from King Lear, the discourse of my work illuminates the differences between Islam and Christianity. This book argues that highlighting and truly understanding these differences can serve to deeply enrich Christianity, initiating processes of learning and scrutiny instead of the division and segregation that reign today. This book productively contrasts Islam and Christianity. This innovative approach is accomplished through comprehensive discussions on the Qur’an, Muhammad and the Muslim imagery of God (Chapters I-III) on the one hand, and Islamic Law, the conception of humankind, and the challenging issue of violence, on the other (Chapters IV-VI). This study also explores the controversial issues that dominate contemporary debates, ranging from the headscarf to attempts to legitimize violence against other religious groups, and concluding with questions related to Shari’ah. The final chapter elaborates in detail the relationship between Islam and Christianity, proposing myriad ways in which Christians can learn from encounters with Muslims, and, perhaps most importantly, the role that Islam can play in the Christian salvation narrative (Chapter VII).

Klaus von Stosch is Professor of Systematic Theology and head of the Centre of Comparative Theology and Cultural Studies at the University of Paderborn. His areas of research are comparative theology, faith and reason, problem of evil, the response of Christian theology to Islam, Christology, and theology of the Trinity. His recent publications include *Komparative Theologie als Wegweiser in der Welt der Religionen* (2012); *Theodizee* (2013); *Trinität* (2016).

- انتقال دانش در گفتگو: پژوهشی در باب محاورات ادوار نخستین اسلام
- رگولا فورستر
- انتشارات: انتشارات بریل، ۲۰۱۷

این اثر، اولین پژوهش در هیئت یک کتاب در باره‌ی کاربرد شکل محاوره‌ی ادبی در منابع فرهنگ اسلامی است. رگولا فورستر مجموعه گسترده‌ای از مکالمات آموزشی عربی کلاسیک از قرن دوم تا اواسط قرن پنجم هجری قمری (هشتم تا یازدهم میلادی) در زمینه موضوعات بسیار متنوعی را بررسی می‌کند. تحقیقات وی آثار نثر همچون مسائل نافع بن ازرق، محاورات مفضل بن عمر از عالمان شیعه، محاورات فقهی شافعی، دیالوگ‌های اسماعیلی همانند محاورات ابو حاتم رازی، و همچنین گفتگوهای با خدا (موردی هم چون اسرار الوحی از ابولیب سمرقندی و مناجات موسی)، دیالوگ‌های پاره‌ای از آثار ادب کلاسیک (مثل کلیله و دمنه) یا متون خودسرنوشت‌نگار (مانند کتاب مناظرات، مویده فی الدین شیرازی)، دیالوگ‌های تاریخی (چون اخبار الیمن) و دستور زبان (مناظره‌ی میان ابوبشر متی و ابوسعید سیرافی)، و بسیاری دیگر از مکالمات ناظر به علم کیمیا، طالع بینی، و پزشکی را شامل می‌شود.

فورستر در این کتاب نشان می‌دهد که محاوره‌های عربی به هیچ وجه رساله‌های به شکل دیالوگ درآمد نیستند. بلکه، اکثر نویسندگان این شکل ادبی را آگاهانه انتخاب می‌کنند و یک گونه‌ی ادبی خاص خود را خلق می‌کنند. در این عالم معرفتی، شخصیت‌ها در حال انجام عمل و گفت‌وگو در زمان و فضا نشان داده می‌شوند. مباحث و جدال‌ها مجسم می‌شوند و گویی بر روی صحنه به نمایش درمی‌آیند. مکالمات اشکال ویژه‌ای از استدلال و ساختار را به کار می‌برند. با استفاده از شکل ادبی دیالوگ، محتوای این متون شکل می‌گیرد و دانش ارائه شده، هم در ترازوی برای عموم خوانندگان جریان می‌یابد.

دیالوگ‌ها را می‌توان به عنوان بازتاب موقعیت‌های آموزش واقعی به ویژه در امور مذهبی و حقوقی و همچنین مناظرات تند و جدلی در نظر گرفت. ممتاز تلقی شدن آموزش‌های شفاهی یکی از عوامل مهم موفقیت این صورت ادبی بوده است. بر مبنای این باور لازم بوده است، دانش به صورت شفاهی از استادان به شاگردان انتقال یابد. این عقیده، اصل اساسی جوامع اسلامی سده‌های میانی است و به روشنی در متون مورد مطالعه در این کتاب بازتاب یافته است.

رگولا فورستر از سال ۲۰۱۶ استاد رشته مطالعات اسلامی در دانشگاه زوریخ سوئیس است. وی در رشته‌های عربی، آلمانی و فلسفه در دانشگاه‌های زوریخ سوئیس، توینگن آلمان، و بیرزیت فلسطین تحصیل کرده است. او با دفاع از رساله خود درباره‌ی رساله‌ای منسوب به ارسطو موسوم به سرالاسرار، مدرک دکترای خود را در سال ۲۰۰۵ از دانشگاه زوریخ دریافت داشت. در سال ۲۰۰۸، پس از اشتغال به فعالیت‌هایی در حوزه‌ی زبان و ادبیات آلمانی در زوریخ و آکسفورد در کرسی‌های اختصاص یافته به اساتید جوان در دانشگاه آزاد برلین منصب استادی را احراز کرد و در سال ۲۰۱۵ رساله‌ی استادی خود را در همان دانشگاه به رشته‌ی تحریر در آورد.

- *Wissensvermittlung im Gespräch*
Eine Studie zu klassisch-arabischen Dialogen
- Regula Forster
- BRILL, 2017

This is the first book-length study about the usage of the form of literary dialogue in Arabic literature. Regula Forster studies an extensive corpus of Classical Arabic didactic dialogues on very different subjects from the 2nd A.H. /8th C.E. to the mid-5th A.H./11th C.E. centuries. She includes prose works like *Masā'il Nāfi' b. al-Azraq*, the dialogues of the *Shī'ī al-Mufaḍḍal b. 'Umar*, the legal dialogues of *ash-Shāfi'ī*, *Ismā'īlī* dialogues like that of *Abū Ḥātim al-Rāzī*, but also dialogues with God (*Abū l-Layth al-Samarqandī's Asrār al-waḥy* and the *Munājāt Mūsā*), dialogues included in works of classical adab (e.g. *Kalīla wa-Dimna*) or autobiographies (*Kitāb al-Munāzarāt*; *al-Mu'ayyad fī l-Dīn ash-Shīrāzī*), dialogues on history (*Akhbār al-Yaman*) and grammar (the disputation between *Abū Bishr Mattā* and *Abū Sa'īd al-Sīrāfī*), and a large number of dialogues on alchemy, astrology, and medicine.

She shows that Arabic dialogues are by no means dialogised treatises. Rather, most authors choose this literary form consciously and create a literary universe of their own. In this universe, figures are shown to be acting and speaking in time and space. Arguments and discussions are embodied as performed on stage. The dialogues use specific forms of argumentation and structuring. By using the literary form of dialogue the content of these texts is shaped and the knowledge presented channelled, both on the level of the literary text and towards the reading public.

Dialogues can be seen as literary reflections of real teaching situations, especially in religious and legal matters, but also in agonal disputations. The ideal of orality was one of the important factors for the success of this literary form: Knowledge should be transmitted from teacher to student orally, this idea is a central tenet of Medieval Islamic societies, and is clearly reflected in the texts studied in this book.

Regula Forster has been SNSF Professor of Islamic Studies at the University of Zurich (Switzerland) since 2016. She has studied Arabic, German, and Philosophy at the Universities of Zurich, Tübingen (Germany) and Birzeit (Palestine). In 2005, she has earned her Ph.D. from the University of Zurich with a thesis on the Pseudo-Aristotelian *Sirr al-Asrār*. In 2008, after working in German Studies in Zurich and Oxford, she was appointed Junior Professor of Arabic at the Freie Universität Berlin (Germany), from where she earned her Habilitation in 2015.

Report On the 25th I.R. Iran World Award for Book of the Year

This year, after the primary selection of more than 2000 books in different fields of Islamic and Iranian Studies, 208 books were assessed, from which 9 books entered the final stage of evaluation.

These evaluated books in the field of Islamic Studies include the following subfields: Acts and Life of the Prophet, Islamic Economics, Theology, Ethics, Translation of Qur'ān, Jurisprudence & Islamic Law, Qur'ānic Sciences, Qur'ānic Studies & Interpretation, Philosophy & Mysticism, Contemporary Islam, History of Islamic Civilization, Shi'ite Studies, Political Sciences in the World of Islam, Women's Rights, the History of Science, Art & Islamic Architecture. The evaluated books in the field of Iranian Studies include the following subfields: Pre-Islamic Iran, Military Sciences, Ancient Iranian Civilization, Handicrafts, Art & Iranian Architecture, Literary Criticism, Persian Language & Literature, Persian Literature & Poetry, Iranian Sociology, Manuscripts Studies, Contemporary History of Iran, History and Thought of the Islamic Revolution Thinkers, and Islamic Sufism.

The evaluated books have been written in English, French, German, Italian, Arabic, Georgian, Chinese, Greek, Turkish, Bosnian, Urdu, Finnish, and Serbian languages.

The winners are from Germany, Bulgaria, Switzerland, US, France, Italy, India, Sweden, and Iran.

4 معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

Ministry of Culture and Islamic Guidance
Deputy of Cultural Affairs

دسیرخانه جایزه جهانی کتاب سال جمهوری اسلامی ایران

The Secretariat of the World Award for Book of the Year of the I.R. IRAN
Tehran, Islamic Republic of Iran P. O. Box: 14155-1437

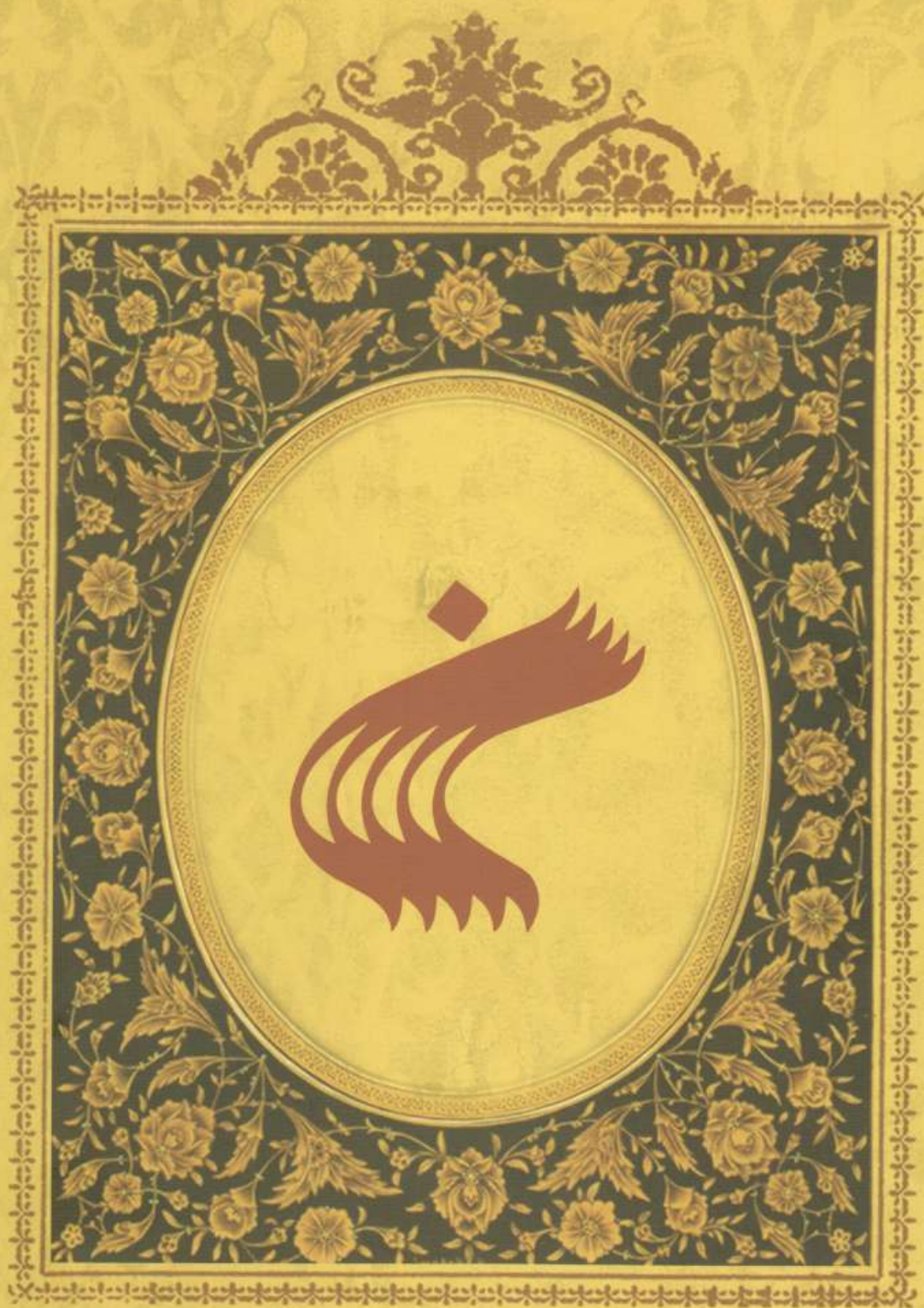
www.bookaward.ir

bookaward@ketab.ir

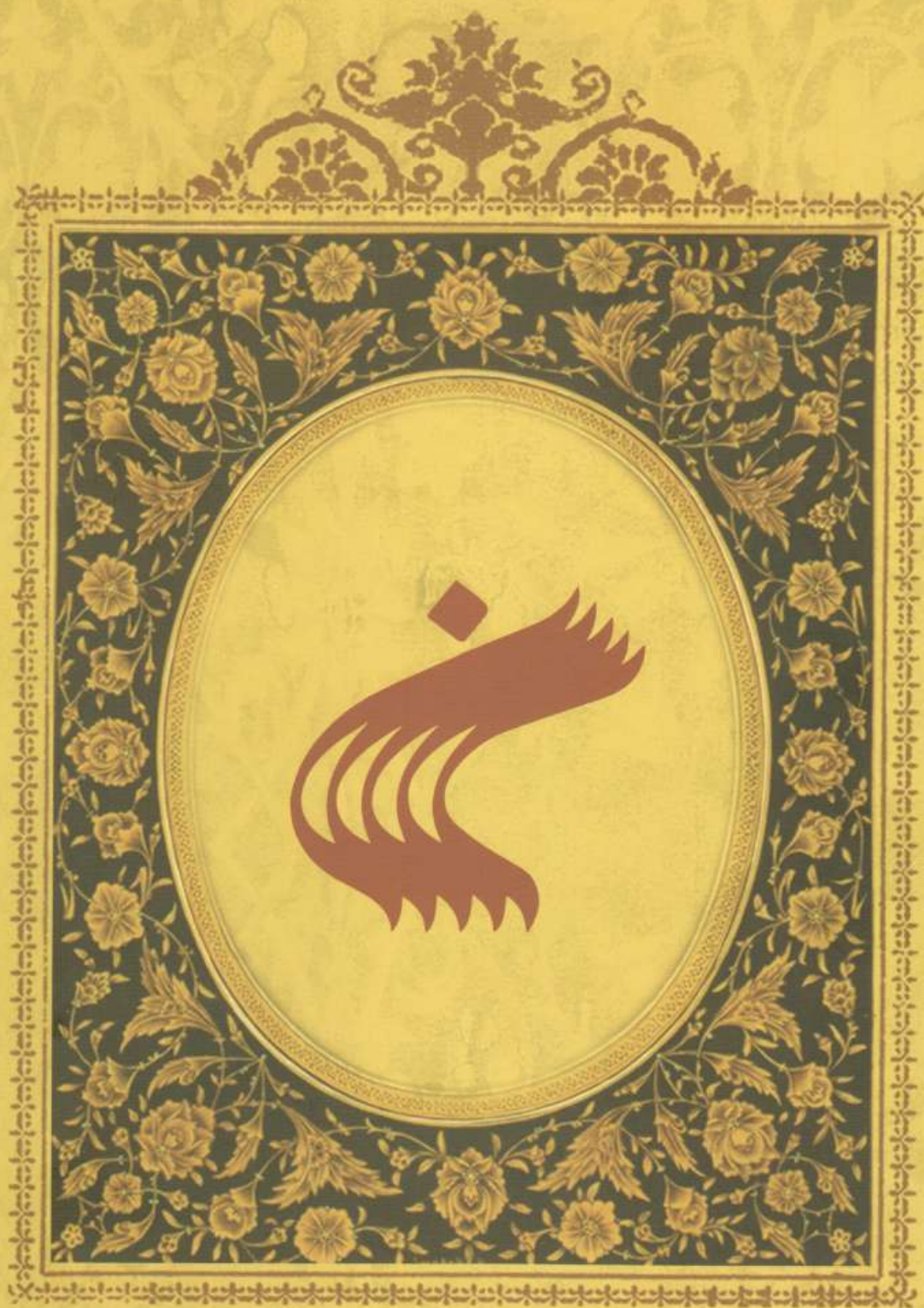
موسسه خانه کتاب

Iran Book House
www.ketab.org.ir

The World Award for Book of the Year of the
Islamic Republic of Iran

February 2018

The World Award for Book of the Year of the
Islamic Republic of Iran

February 2018